

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קמ"ו ע"ב

פרשת נשא

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט הזוהר

על קדושה דיליה, דבְּעֵי לְקַדְּשָׁא יְדוּי, עַל יְדָא דְקַדִּישָׁא. מֵאֵן יְדָא דְקַדִּישָׁא. דָּא לִיּוֹאֵה. דְּבְּעֵי כְּהֵנָּא לִיטוּל קְדוּשָׁה דְּמִיָּא מִיְדוּי, דְּכְתִיב וְקַדְּשֶׁתָּ אֶת הַלְוִיִּם, הָא אֵינּוֹן קַדִּישִׁין. וְכְתִיב כֹּהֵן כָּל הַלְוִיִּם, (במדבר יח) וְגַם אֶת אַחִיָּה מִטָּה לְוִי וְגו'. שְׁבֹט אַבִּיָּה כָּלֵל. מִכָּאֵן, דְּכָל כֹּהֵן דְּפָרִיס יְדוּי, בְּעֵי לְאַתְקַדְּשָׁא עַל יְדֵי דְקַדִּישָׁא, לִיתוּסָף קְדוּשָׁה עַל קְדוּשַׁתִּיה. וְעַל דָּא, לֹא יטוּל קְדוּשָׁה דְּמִיָּא, מִכָּר נָשׁ אַחֲרָא, דְּלֹא הוּי קַדִּישָׁא.

תרגום לעברית

לְמִדְּנֹה, כֹּהֵן שְׂרוּצָה לְפָרֵשׁ יְדוּי, צָרִיף שְׂתוּסָף קְדֻשָּׁה עַל קְדֻשָּׁתוֹ, שְׁצָרִיף לְקַדֵּשׁ יְדוּי עַל יַד הַקְּדוּשָׁה. מִי יָד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה? זֶה לְוִי, שְׁצָרִיף כֹּהֵן לְטוּל קְדֻשָּׁה שֶׁל מַיִם מִיְדוּי, שְׁכַתוּב וְקַדְּשֶׁתָּ אֶת הַלְוִיִּם. הֲרִי הֵם קְדוּשִׁים. וְכַתוּב בַּלְוִיִּם, (במדבר יח) וְגַם אֶת אַחִיָּה מִטָּה לְוִי וְגו'. שְׁבֹט אַבִּיָּה - כָּלֵל. מִכָּאֵן שְׁכָל כֹּהֵן שְׂפּוֹרֵשׁ יְדוּי, צָרִיף לְהַתְקַדֵּשׁ עַל יְדֵי קְדוּשָׁה, לְהוֹסִיף קְדֻשָּׁה עַל קְדֻשָּׁתוֹ. וְלִכֵּן לֹא יטוּל קְדֻשָּׁה שֶׁל מַיִם מִכָּן אָדָם אַחֵר שְׂאִינְנוּ קְדוּשָׁה.

ובצניעותא דספרא תאנא, לוי דאתקדש כהנא על ידוי, בעי הוא לאתקדשא בקדמיתא. ואמאי לוי, ויתקדש על ידא דכהנא אחרא. תאנא, כהנא אחרא לא בעי, דהא כהן דלא שלים, לא בעי האי כהנא שלים, לאתפגם על ידא דפגימא דלא שלים. אבל לוי דאיהו שלים, ואתחזי לסלקא בדוכנא, ולמפלח במשכן זמנא, הא שלים הוא, והא אקרי קדוש, דכתיב וקדשת את הלויים. אמר רבי תנחום, אף אקרי טהור, דכתיב, (במדבר ח) וטהרת אותם. ובגין כך בעי לאוספא כהנא קדושה על קדושתיה.

תרגום לעברית

ובספרא דצניעותא למדנו, לוי שהתקדש כהן על ידו, צריך הוא להתקדש בתחלה. ולמה לוי? שיתקדש על ידי כהן אחר. למדנו, כהן אחר לא צריך, שהרי כהן שאינו שלם, לא צריך זה הכהן השלם להפגם על ידי פגום שלא שלם. אבל לוי שהוא שלם וראוי לעלות לדוכן ולעבד באהל מועד, הרי הוא שלם, והרי נקרא קדוש, שכתוב וקדשת את הלויים. אמר רבי תנחום, אף נקרא טהור, שכתוב וטהרת אותם. ומשום כך צריך להוסיף כהן קדשה על קדשתו.

טקסט הזוהר

תאנא, כהנא דפריס ידוי, בעי דלא יתחברון אצבעין דא בדא, בגין דיתברכון כתרין קדישין, כל חד וחד בלחודוי, כמה דאתחזי ליה. בגין דשמא קדישא בעי לאתפרשא באתון רשימין דלא לאערבא דא בדא. ולא יתכוון (נ'א ולא תכוונא) באינון מלין.

תרגום לעברית

למדנו, כהן שפורש ידיו, צריך שהאצבעות לא יתחברו זו בזו, כדי שיתברכו כתרין קדושים כל אחד ואחד לבדו כמו שראוי לו, משום ששם הקדוש צריך להתפרש באותיות רשומות שלא לערב זה בזה, ולא יתכוון (ולתכוון) באותם דברים.

אמר רבי יצחק, בעי קודשא בריך הוא דיתברכו עלאי, בגין דיתברכו תתאי, ויתברכו עלאי דאינון קדישין בקדושה עלאה, על ידא דתתאי, דאינון קדישין בקדושה עלאה, דאינון קדישין מכל קדישין דלתתא, דכתיב, (תהלים קמה) וחסידיה יברכוכה.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, רוצה הקדוש ברוך הוא שיתברכו עליונים כדי שיתברכו תחתונים, ויתברכו עליונים שהם קדושים בקדושה עליונה על ידי התחתונים, שהם קדושים בקדושה עליונה, שהם קדושים מכל קדושים שלמטה, שכתוב (תהלים קמה) וחסידיה יברכוכה.

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה, כל כהן דלא ידע רזא דא, ולמאן מברך, ומאן היא ברכתא דמברך, לאו ברכתא דיליה ברכתא, והיינו דכתיב, (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו. מאי דעת. דעת סתם. ותורה יבקשו מפיהו, עלאין, יבקשו מפיהו. ומאי יבקשו מפיהו. תורה. תורה סתם, היה אחידא תורה דלעילא דאקרי תורה סתם. דתניא, תורה שבכתב ותורה שבעל פה באינון כתרין עלאין דאתקרון הכי. מאי טעמא. כי מלאך יי צבאות הוא. ותניא, דבעי כהנא לכוונא באינון מלין דלעילא, ליחדא שמה קדישא כמה דאצטריך.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, כל כהן שלא יודע סוד זה, ולמי מברך, ומהי הברכה שמברך - אין ברכתו ברכה, והינו מה שכתוב (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו. מה זה דעת? דעת סתם. ותורה יבקשו מפיהו, עליונים יבקשו מפיהו. ומה יבקשו מפיהו? תורה. תורה סתם. איך אחוזה תורה שלמעלה שנקראת תורה סתם?

שְׁלֹמֹדְנוּ, תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה בְּאוֹתָם כְּתוּרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁנִּקְרְאוּ כָּהֵן. מִהַ
הַטַּעַם? כִּי מִלֵּאָה ה' צָבָאוֹת הוּא. וְלִמְדָנוּ שֶׁצָּרִיךְ הַכֹּהֵן לִכְוֹן בְּאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁלֹּמְעֵלָה
לִיַּחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּפִי שֶׁצָּרִיךְ.

טקסט הזהור

רַעִיָא מַהִימְנָא פְּקוּדָא בְּתַר דָּא, בְּרַפְתָּ כְּהֻנִּים יְבָרְכְךָ יְיָ. יֵאָר יְיָ. יִשָּׂא יְיָ. מְקוּרָא מְתַלַּת
שְׁמָהּ אֱלִין, יו"ד ה' וָא' וָא' ה' (ס' א' יו"ד ה' וָא' וָא' ה'). קְדוּשָׁה, אֶהְיֶה אֶהְיֶה אֶהְיֶה
אֶהְיֶה, דְּמְקוּרָא דִּילִיָּהּ, יו"ד ה' וָא' וָא' ה'. קְשׁוּרָא דְתַרְוִיָּהּ, יַחּוּד דְתַרְוִיָּהּ,
אֲדָנִי, דְּבִיָּה א' י', דְּרַמְיָן אִיהֶדוֹנָה י' (ס' א' יאהדונה ודא עמודא דאמצעיטא
ושכינתא איהי יאהדונה) (ס' א' מקורא מג' שמהן אלין יו"ד ה' וָא' וָא' ה' דרמיזין
יאהדונה ודא עמודא דאמצעיטא שכינתא איהדונה י' נ' א' אידהונה י') וְרַמְיָן א' י'
רְבִיעָאָה, מְתַרִי שְׁמָהּ מְפָרְשָׁן, דְּרַשִׁימִין בְּהוֹן (ע' כ' רַעִיָא מַהִימְנָא) (תַּצָּא רַעִיָא ע' א' כ'
ימצא איש נערה)

תרגום לעברית

מִצְוָה אַחֵר זֶה - בְּרַפְתָּ כְּהֻנִּים. יְבָרְכְךָ ה', יֵאָר ה', יִשָּׂא ה'. מְקוּרָא מְשַׁלְשָׁה שְׁמוֹת אֱלֹהִים:
יו"ד ה' וָא' וָא' ה' (יו"ד ה' וָא' וָא' ה'). קְדוּשָׁה, אֶהְיֶה אֶהְיֶה אֶהְיֶה, שְׁמִקְוֹרוֹ
יו"ד ה' וָא' וָא' ה'. הַקְשׁוּרָא שֶׁל שְׁנֵיָהֶם, הַיַּחּוּד שֶׁל שְׁנֵיָהֶם - אֲדָנִי, שְׁבוֹ א' י',
שְׁרַמְיָן אִיהֶדוֹנָה י' (יאהדונה י', וְזֶה הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, וְהַשְׁכִּינָה הִיא יאהדונה י')
(מְקוּרָא מַג' שְׁמוֹת אֱלֹהִים יו"ד ה' וָא' וָא' ה' שְׁרַמְיָן יאהדונה י', וְזֶה הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי,
הַשְׁכִּינָה אִיהֶדוֹנָה י') (אִידֶהוֹנָה י'), וְרַמְיָן א' י' רְבִיעִי מְשַׁנֵּי שְׁמוֹת מְפָרְשִׁים
שְׁרַשׁוּמִים בָּהֶם.

אמר רבי שמעון, תאנא בצניעותא דספרא, שמא קדישא אתגלייא ואתפסייא. דאתגלייא, כתיב ביו"ד ה"א וא"ו ה"א. דאתפסייא כתיב באתון אחרן, ומההוא דאתפסייא ההוא טמירא (ס"א אחרנין וההוא דאתכסייא הוא טמירו) דכלא. אמר רבי יהודה, ואפילו ההוא דאתגלייא, אתפסיא באתון אחרן, בגין ההוא טמירא דטמירין בגו.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, למדנו בספרא דצניעותא, שם הקדוש גלוי ומכסה, שגלוי הרי כתוב ביו"ד ה"א וא"ו ה"א. שמכסה כתוב באותיות אחרות, ואותו שמכסה הוא הנסתר (אחרים, ואותו שמכסה הוא נסתר) של הכל. אמר רבי יהודה, ואפילו אותו שמגלה מכסה באותיות אחרות, בגלל אותו טמיר הטמירים בפנים.

טקסט הזוהר

דהא הכא בעי כהנא לצרפא שמא קדישא, ולמיחת רחמי, (כלהו) דכלהו כליין בדיבור דכ"ב אתון (ס"א דכלהו מכילין) (ס"א בתרי כתרי) כתרי דרחמי. ובהני אתון דהאי שמא, סתימאן כ"ב מכילין דרחמי, וי"ג דעתיקא סתים וגניז מכלא, וט' דאתגליין מזעיר אנפין (בזעיר אנפין) ומתחברין כלהו בצרופא דשמא חד, דהוה מכוון כהנא כד פריס ידוי בכ"ב אתון גליפן.

תרגום לעברית

שהרי כאן צריך הכהן לצרף שם הקדוש ולהוריד רחמים, (כלם) שכלם כלולים בדבור של עשרים ושתים אותיות (שכלן מדות) (בשני כתרים) כתרי הרחמים. ובאותיות אלו של השם הזה סתומים עשרים ושתים מדות הרחמים, ושלש עשרה של העתיק נסתר וגניז מהכל. ותשע שהתגלו מזעיר אנפין (בזעיר אנפין), ומתחברים כלם בצרופ שם אחד שהיה הכהן מכוון כשפרס ידיו בעשרים ושתים אותיות חקוקות.

וְתֵאנָא, כִּד הָוֵה צְנִיעוּתָא בְּעֵלְמָא, הָוֵה מִתְגַּלְיָא שְׁמָא דָּא לְכָלָא. מִדְּאִסְגִּי חֲצִיפּוּתָא בְּעֵלְמָא, סְתִים בְּאִתּוּי. דְּכִד הָוֵה מִתְגַּלְיָא. כִּהְנָא מְכוּיָן, וְשְׁמָא מִתְפָּרֵשׁ. בְּמַאי מְכוּיָן. מְכוּיָן בְּסִתְיָמָא דְטָמִיר וְגִנְיָו, וּמִתְגַּלְיָא וּמִתְפָּרֵשׁ. מִדְּאִסְגִּי חֲצִיפּוּתָא בְּעֵלְמָא, סְתִים כָּלָא בְּאִתּוּן רְשִׁימִין.

תרגום לעברית

וְלִמְדֵנוּ, כִּשְׁהִיתָה צְנִיעוּת בְּעוֹלָם, הִיָּה מִתְגַּלְיָה שֵׁם זֶה לְכָל. מִשְׁרַבְתָּה הַחֲצִפָּה בְּעוֹלָם, נִסְתָר בְּאוֹתִיּוֹתָיו. שְׁכִשְׁהִיָּה מִתְגַּלְיָה, הִכְהֵן הִיָּה מְכוּיָן, וְהַשֵּׁם מִתְפָּרֵשׁ. בְּמָה מְכוּיָן? מְכוּיָן בְּנִסְתָר שְׁטָמִיר וְגִנּוּז, וּמִתְגַּלְיָה וּמִתְפָּרֵשׁ. מִשְׁהִתְרַבְּתָה הַחֲצִפָּה בְּעוֹלָם, נִסְתָר הַכָּל בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְתֵא חֲזִי, דְּכָל הָנִי כ' ב' אִתּוּן (ס' א' רחמי) (ס' א' דכל הני כ' ב' מכילן דרחמי),

תרגום לעברית

וּבֵא רְאָה שְׁכָל אֵלּוּ עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת (רחמים) (שכל אלו עשרים ושתים מדות הרחמים), מֹשֶׁה אָמַר אוֹתָן בְּשִׁתֵּי פְעָמִים. פַּעַם רִאשׁוֹנָה אָמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוֹת שֶׁל עֲתִיק הָעֲתִיקִים, נִסְתָר הַכָּל, לְהוֹרִיד אֵלֶּה לְמָקוֹם שְׁנִמְצָא הַדִּין, לְכַפּוֹתָם. פַּעַם שְׁנִיָּה אָמַר תִּשַׁע מְדוֹת רַחֲמִים שְׁכָלוּלִים בְּזַעִיר אֲנָפִין, וּמֵאִירִים מִהָעֲתִיק נִסְתָר הַכָּל. וְכָלֵם כּוֹלִל הִכְהֵן כְּשִׁפּוֹרֵשׁ יָדָיו לְבָרֵךְ אֶת הָעָם, וְנִמְצְאִים שְׁמֵתִּבְרָכִים כָּל (העליונים) הָעוֹלָמוֹת בְּצַד הָרַחֲמִים שְׁנִמְשָׁכִים מִהָעֲתִיק הַטָּמִיר, נִסְתָר הַכָּל. וְכָל הָעֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת הִלְלוּ מְדוֹת נִסְתָרוֹת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

